

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.
 Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közve-títő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentlenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Kéziratok vissza nem adatnak

Ezer év.

Debreczen, febr. 10

Kinek a szive nem dobogna lelkesen azon büszke tudattól, hogy nemzetünk ezer év óta bírja már ezt a szép hazát? Ki ne lelkesednék azon eszméért, hogy Magyarország fennállásának ezredik évfordulóját a legfényesebben megünnepeljük?

Páratlanul áll a magyar nemzet az európai népcsaládok közt. Egyik sem tekinthet vissza oly hosszú, oly dicső multra, mint a magyar nemzet. Egyiknek sincs ezer-éves állam-élete, mint a magyarnak. Igaz ugyan, hogy vannak Európában olyan nemzetek, melyek már régebben itt laknak, de sokkal később tömörültek nép törzsekből nemzeté, sokkal később alakították államéletet, mint a magyar. — Németország például csak e század hetedik évtizedében tudott egyesülni, addig is létezett ugyan német nép, léteztek apró német tartományok, de Németország és a német nemzet mindössze két évtized óta létezik. Egyedül Anglia az, melynek alkotmányos állam-élete megközelíti időtartamra nézve a mienket, — de a többi államok mind új, fiatal alakulások a mi ős államunk mellett.

Régi országok összedőltek, hatalmas trónok összeroskadtak, új országok ke-

letkeztek, új uralkodó családok emlékedtek hatalomra ezer év alatt: egyedül Magyarország volt azon szikla, melyen az idők hullám-csapása megtört. A hullám olykor-olykor elborítással fenyegette, zúgott a fergeteg harsonája, mely a kis lelkűek előtt úgy tűnt föl, mint a végítélet trombitája, — de a magyar nemzet mindig megküzdött a viharral, s ha olykor-olykor csüggedni látszott is, annál nagyobb erővel kelt fel ismét s a veszély nagyságával egyenlő arányban nőtt bátorsága.

Ezer év története sok dicső tetről beszél. A honfoglaló ősök, a kalandvágó vezérek, kik rettegésben tartották Európát, s bezúgták Byzancz érczkapuját, Szent László legenda-szerű alakja, a mohi pusztá halottjai, a török- és osztrák-verő Hunyadyak, a Zrínyiek, a szabadsághősök hosszú sora: mindannyian kiemelkedő alakjai nemcsak a magyar, de a világ-történelemnek is. Emlékük nem ismeri az elmulást, nevük nem ismeri az enyészetet.

Büszkén dobog fel a sziv, ha az átélt ezer év történetét visszapillantunk. S a mai kor nemzedéke, melynek azon szerencse jutott osztályrészül, hogy Magyarország fennállásának ezredik évfordulóját megünnepelheti, büszkén hivatkozhatik a nagy világ előtt őseire, kik e

hazát szereztek és fentartották s teljes joggal remélheti, hogy a magyar nemzet egyáltalában nem játszotta még el politikai szereplését, sőt az ezeréves mult termékeny talajából fakad ki számára a szebb, dicsőbb jövő virága.

Ha volt valaha nemzetnek oka öröm-ünnepet ülni, úgy nekünk van erre okunk. Ilyen nemzeti ünnep még nem volt a világon. Ünnepre készül egész Magyarország s örömlünkben bizonyosan osztozni fognak azon népek is, melyek nemzetünk dicső multja iránt tisztelettel s jelen törekvéseink iránt rokonszenvvel viseltetnek.

Az ezeréves jubileum kérdése napirendre került. Már a miniszter-tanács is foglalkozik vele, sőt az ünnepély egyes részeire vonatkozólag tervek is vannak már forgalomban. Az ünnepélyek legnagyobb szabású része lenne a Budapesten rendezendő világ-kiállítás, mely bemutatná Magyarország haladását a külföld előtt.

Nem csak a fővárosnak, hanem minden vidéki városnak és községnek egyenként külön-külön meg kell tartania a nemzeti ünnepet. — Be kell oltani a haza minden polgárának szívébe azon tudatot, hogy olyan országnak a fia, mely ország ezer év viharával küzdött már meg. Ha e tudat mint élő evangélium elterjed a szivekben, olyan felemelő

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

„Apostol vagy örült.“

— A »Debreczeni« eredeti tárczája. —

Mutatvány Echeagaray »O Locura o Santidad« című 3 felvonásos drámájából. Fordította Somogyi H.

II.

Első felvonás.

SZEMÉLYEK.

Don Lorenzó de Avendano.
 Angela, neje.
 Ines, leányuk.
 Almontes hercegnő.
 Eduardo, fia.
 Dr. Tamás.

Harmadik jelenet.

(Váltak: Ines balról jön, meghallja nevét említeni s Lorenzó utolsó szavait, a háttérbe vonul.)

Lorenzó: Egészsége, élete- s boldogságáért? O, ez nagy ár volna! Minden áldozatot meghozok szívesen sokkal kevesebért is. Egy könnyét ha felszaríthatom; ha egyetlen boldog órát szerezhetek neki, az áldozat megszünt áldozat lenni.

Ines (a háttérben állva hálás és szeretetteljes érzelmetől áthatva karjait nyújtja Lorenzó felé, s csókot dob neki.)

Lorenzó (folytatva): Határozatom szilárd. A hercegnőhöz még ma elmegyek; beszéljek majd vele, s ha kell, meg is alazom ott fejem; de ő — engedni fog.

Ines (örömteljes mozdulatot tesz.)

Angela (megindultan megfogja Lorenzó kezét.)

Tamás: S miért ne tágitna?

Lorenzó: Igaz. Nevem nemesi ezimer és ősök fénye nem disziti bár; de szorgalom és tudomány bőven pótolva azt, közbecsülést és tiszteletet juttata osztályrészemül.

Tamás: Nem tisztelet és becsülés csupán mi környezi; de híressé tevéd. S nem egy kopott főrangú koronát aranyozhatnak be dus kinecsed.

Lorenzó: Meglásd, óh drága nőm, Ines neje s boldog leend. Boldogsága szilárdítsa meg a mi boldogságunkat is.

Angela: A tiédet, kedves Lorenzom, s te lesz majd éltető napunk: hiszen mindannyian te benned élünk. Te vagy a férjek legjobb és legnemesebbike, ha könyveidbe nem temetkezel.

Ines (az örömtől reszkette a közepajtóba fogódzik, hogy el ne essék. Félig elnyomott hangon.) Oh Istenem, uram!

Lorenzó és Angela (meghallották Ines elfojtott kiáltását: hozzá sietnek s felfogják.)

Angela: Ines, leányom!

Lorenzó: Mi bajod, gyermekem?!

Tamás: De gyermek, mit jelentsen ez?

Ines: (balra a szófához közeledik s leül: mindnyájan aggódva körülveszik.) Oh, semmi, semmi, nincs bajom! Sirnék, de az örömtől nem tudok: nevetnék s szemeim könnyektől terhesek. (Lorenzóhoz.) Oh, atyám mennyire szerettek! Mily jó, mily véghetetlen jó vagy, mily nemesnek alkotott Isten! Oh, én boldog, nagyon boldog vagyok. (Fölkel, megöleli atyját és sir.)

Angela: Ugy, kedves gyermekem! Sirj s könnyítsd meg szivedet. Lásd, mily jó atyád. Szeresd is igazán.

Ines: (megöleli Lorenzót.) Teljes szívemből. Edes, jó atyám! (Kis vártatva.) De elmészsz — még ma — nemde még ma mészsz.

Tamás: (Tréfásan Ineshez.) Nini, a kis egoista! Szeretjük papát, habogy kedvünkbe jár és megteszi, mi kellemes nekünk. S ha

hatása lesz annak, hogy többé nem akad olyan kislelkű közöttünk, a ki Magyarországnak jövőjében kételkednék, a ki kétségbevoanán nemzeti aspirációink jogosultságát s ábrándképnek merné nevezni a függetlenség örök eszméjét, mely eszmének ezer éven át annyi hőse és vértanúja volt!

Az ezredéves ünnep. A millennium előkészítése tárgyában a műpártolók köre által alakított bizottság vasárnap tartotta befejező ülését gróf Zichy Jenő elnöklété alatt. Zichy Jenő gróf előterjeszté a millennium megünneplésére kidolgozott tervezetét, melyet be fognak terjeszteni a kormányhoz s egyuttal felajánlják további közreműködésüket. A tervezetbe pótlólag felvették még a parlamenti palota ünnepélyes megnyitását, a szabadság-szobor és az Andrássy-szobor ünnepélyes leleplezését s a Munkácsen emelendő Árpád-szobor leleplezését. A nemzeti kiállítás helyett a bizottság első sorban a világkiállítás eszméjét ajánlja a kormány figyelmébe, de e mellett súlyt helyez a nemzeti műkiállításra s egy műtörténelmi kiállításra, s ez utóbbit az addig elkészülő műiparpalota fölhatásával kíváná összekötni, a magyar kiállítás keretében még fontosnak tartja a magyar közoktatás és közművelődés fejlődésének feltüntetését. Az egyetemi ifjúság diszülése helyett a »hazai legfelsőbb tanintézetek ifjúságának« diszülését vették fel. Váradi Antal az ülés folyamán arra hívta fel a kultuszminiszter figyelmét, hogy a millennium fontosságának és jelentőségének hirdetésére kérje föl annak idején a tanítók, tanítónők és lelkészek közreműködését, hogy az ünnep fontosságának és jelentőségének köztudata elterjedjen a nép és az ország minden rétegében. Végül tudomásul vétetett Zsilinszky Mihály csongrád megyei főispánnak az a kérelme, hogy az ezredéves ünnep alkalmából Pusztaszeren a nemzet mindkét háza ünnepélyes ülést tartson a honfoglalás emlékének dicsőítésére.

Orosz igazságszolgáltatás. A »Times« varsói levelezője 46 politikai fogoly sorsáról szinte hihetetlen dolgokat ír. E szerencsétleneket még 1888. november és decemberben oly ürügy alatt fogták el, hogy egy titkos szövetséget tagjai, melynek célja a »jelenlegi kormányrendszer megváltoztatása.« Orosz-Lengyelországban a politikai bűntényekkel terhelt vádlottak nem tarthatnak igényt védőre. A

vizsgálatot esendörtisztek vezetik. A foglyok közül a »Times« levelezője tízet névleg megnevez, kiket öt évig terjedő fogságbüntetésre ítélték, még azt sem mondták meg nekik, hogy miért. Az egyik börtönében az embertelen bánásmód következtében megőrült. Egyik társának, ki e bánásmód miatt mozgalmat indított társai körében, a legkegyetlenebb kínzásokat kellett elszenvednie. Nem sokkal jobb sors érte a többi foglyokat, kiktől ostromapásokkal, sőtét tömlőcsezzel akarták kiesikarni a forradalmi szándékot, de ennek dacára sem bírtak semmi törvényellenes dolgot reájuk bizonyítani. A foglyokat a külvilágtól teljesen elzárták, hogy szánandó állapotukról a nyilvánosság tudomást ne szerezhesen, de azért a fentebbi részletek mégis nyilvánosságra kerültek.

A kir. táblák szétosztása. A hivatalos lap közli az igazságügyminiszter rendeletét, hogy a bpesti s m.-vásárhelyi kir. itélő táblák jelen állapotukban április 15-ig folytatják működésüket, ettől május 15-ig történik a szétosztás foganatosítása úgy, hogy a vidéki táblák május 15-én kezdik meg működésüket. Törvénykezési szünet az idén csak a budapesti táblán lesz, a vidéki tábláknál nem, hanem ezeknél a bírák fokozatos 6 heti szabadságot kapnak.

BELFÖLD.

Kereskedelmi szerződések. Az osztrák és magyar monarchia, miután a svájci szerződés, melynek megújítása biztosra vehető, felmondott, nem mond fel más fennálló kereskedelmi szerződést. — Az osztrák-magyar-német szerződési tárgyalások, Szögyény miniszter elnöklété alatt — ismét megkezdődtek. A tárgyalások még több hónapot vesznek igénybe. — Az osztrák-magyar Lloyd szubvenzió szerződésének felbontására vonatkozólag folytatott tárgyalások már igen előrehaladtak, úgy, hogy rövid idő múlva befejezhetőek lesznek.

Baross Gábor kereskedelmi minisztert Nagy-Károly város közgyűlése egyhangú lelkesedéssel a város diszpolgárává választotta.

Vízszabályozási törvényjavaslatok. A földmívelési miniszter már ezen ülésszak folyamán törvényjavaslatokat fog a képviselőház elé terjeszteni a Tiszavölgy árvédelme s a Béga-szabályozás tárgyában. Az általános vízügyi törvényjavaslatot, a mely szintén az előkészítés előrehaladt stádiumában áll, csak akkor fogja a miniszter benyújtani, ha a törvényhozás által meg lesznek állapítva a közigazgatás reformjának alapvető rendszabályai.

A regále-váltás és a községi adósságok. Legújabbán fölmerült néhány eset, hogy némely község bizonyos eddigéle szabályszerűleg kivette törlesztett adósságokat, a minők: új iskolák, községházak stb. építéséből eredt tartozásokat a regálejog megváltásának tőkéjéből akar fedezni. Ily értelmű kérvények néhány esetben meg a közigazgatási bizottságok pártolásával is érkeztek a miniszteriumba. Ha e kérvények a községek óhajtása szerint kedvező elintéztetést nyernének, úgy a községek oly vagyontól foszthatnának meg, mely a váltás előtt biztos jövedelmet hozott, míg a nevezett tartozások törlesztésére fordítva, teljesen inproduktív holt tőkévé válnék. Néhány hasonló kérelem tagadólag intéztetett el a községi törzsvagyon kiméltése szempontjából.

Minisztertanács volt vasárnap s Szapáry Gyula gróf miniszterelnök és belügyminiszter bemutatta a *vármegyei törvényhatóságok újjászervezéséről* szóló törvényjavaslatot. A minisztertanács érdemileg még nem foglalkozott a javaslattal, melyet az egyes miniszterek előbb még át fognak tanulmányozni, hanem annak a tárgyalását a jövő hét elejére tűzte ki.

Erzsébet királyasszony vasárnap külön vonaton Budapestre érkezett. Hivatalos fogadtatás azonban nem volt.

Hurbán szobra. Említettük már, hogy a tótság pánszláv töredéke már annyira meg kormányunk végtelen türelme által felbátorítva az arczatlanságban, hogy Hurbánnak készült Magyarország földjén szobrot emelni. És ez a terv nem tréfa, mert most már azt is jelentik, hogy Trencsénmegyében tényleg folyik a gyűjtés erre a gyalazatos czélra, még pedig egy helyen állítólag egy hatósági közeg támogatásával. Ha a kormány még ilyesmit is eltűrhet, akkor legjobb volna, ha mindjárt államköltségén állíttatná fel a szobrot. A mameluk többség bizonyára szó nélkül megszavazná az erre vonatkozó törvényjavaslatot.

A konzuláris bírászkodás. A képviselőház igazságügyi bizottsága tegnap vette tárgyalás alá a konzuláris bírászkodás szabályozásáról szóló törvényjavaslatot, melyet általánosságban nemcsak elfogadott, de még a részletekre is áttért. Az igazságügyi bizottság *sullyomban* tartotta ülését, mert előre nem volt jelezve, hogy a bizottság mikor hivatik össze; így történt, hogy a bizottság ellenzéki tagjai közül csupán Veszter Imre volt jelen, ki javasolta is, hogy az ülés függesztessék föl, de ebbe Szilágyi Dezső igazságügyminiszter nem egyezett bele.

nem menne el a hercegnőhöz: akkor is szeretnék oly nagyon, oly véghetetlenül?

Ines: Akkor is.

Tamás (kételkedve, tréfásan): Csakugyan, akkor is?

Ines: Mindenesetre! De akkor oly boldogtalannak érezném magam, hogy (finom czéltartossággal) nem jutna eszembe megmondani.

Tamás: Hahaha!

Ines: Előbb lidércnyomásként feküdt keblemen a bánat, s összefűzte torkomat; de most oly megkönnyebbülve érzem magam: boldog keblemből könnyen kél a szó, és könyeim, mint ragyogó nap mellett eső, örömtől hullanak. — Előbb oly boldogtalannak érzém magam s most csak reá s boldogságunkra gondolok. E boldogságra, mely a te műved. Oh, mennyire szeretlek, drága, jó atyám! (Megöleli Lorenzot.)

Lorenzo: Ines, szeretett gyermekem!

Ines (megöleli Angelát) Téged is, édes, jó anyám! (Lorenzó és Tamás előre jönnek.)

Tamás: Szegény böles! Nézd! E kettő alig-alig olvasott egy oldalt is számos könyvedből, s mégis mennyivel többet tudnak nálad. Erősen hiszed s érzed magad — s kezükben lágyulsz mint viasz. Tudónak tartod magad, s karjaik közt egyszerű, tudatlan ember vagy.

Igazságosnak s megvesztegethetetlennek tartod magad s fogadom, e kettő rávinne bármily badarságra s jogtalanságra.

Lorenzo: Ne hidd, Tamás! Ott, hol a jónak gondolata meggyőzött: akaratom szilárd, mint a vas.

Tamás: Ez esetben igazad van, s feladatod határozatodhoz hünek maradni, könnyű, mert a szív támogatja az ész szavát és ők valódi angyalok. De nagy költőnk szavai (szereletreméltó iróniával és czéltartással Lorenzora) újra érvényesülnek: «Kisértés, asszony a neved.»

Lorenzo: »Szó, szó: nem egyéb üres szónál,« mondá azonban előbb (nevetve), sejtve előre értelmezésedet.

Tamás: Aha! Már fellépsz a háromlábura!

Ines (Tamáshoz): Ugyan, ne bántsa a jó apát!

Lorenzo: A doktor különös támadásai már nem bántanak, gyermekem: megszoktam tőle azokat.

Tamás: No látod barátom, vannak esetek az ember életében, midőn a ragaszkodás, barátság, szeretet vagy egyáltalán valamely misztikus lélekrokonság hatalmának engedve, oda juthatunk, vagy oda kell jutnunk, hogy —

Lorenzó (félbeszakítja): Aldozatot hozunk;

azt igen; de hogy igaztalanságra vetemedjem — lelkekre, soha!

Tamás: Igazágtalanságra, soha!?

Lorenzo: Ismétlem, soha!

Tamás: Felséges sarkigazság, könyvből olvasva jól mutat.

Lorenzo: Még jobb, ha hogy e könyv a tiszta lelkiismeret.

Tamás: S nem lehetnek-e esetek, midőn kényszerülünk eltérni — habár csak porszemnyivel is — e kátói szörszálhasogató lelkiismeretességtől, elkerülendő véle nagyobb bajt.

Lorenzo: Lehet: ámde terhelné lelkiismeretemet e porszem, úgy nyomná azt, mint granit-hegy terhe.

Tamás (nevetve): Ahá; a háromlábura nem elég, már hegy orma kell.

Ines: Ah, doktor, ilyet hogy mondhat apámnak?

Tamás: Szóval: irtó háborút minden igazágtalanság ellen, bármily mez és alakban közelg. Igaz?

Lorenzo: Ugy van.

Tamás: Helyes! Rögtön próbára tesszük majd imént kifejtett elvedet. Majd megfélemlézem, miért jövék. Valóságos Regény.

Angela, Ines (közelednek): Regény?

KÜLFÖLD.

Strike vagy összeesküvés? Szent-Pétervárott az admirális hajógyárban óriási strike ütött ki. Három ezernél több munkás beszüntette a munkát és erőszakoskodnak. A hajógyár igazgatója megkísérelte, hogy a munkásokat a dolgra buzdítsa, azonban a munkások megtámadták és súlyosan megsebesítették. Nemcsak hogy a rendőrfőnököt kigunyolták, de Sergius nagyherceg intésére sem hajtottak. Minthogy attól tartottak, hogy a strike-olók folyujtják a hajógyárat, a katonaság kivonult és helyreállította a nyugalmat. Azt hiszik, hogy ezen óriási strike hátterében valami nagy politikai összeesküvés lappang. A császár környezete megkettőztetett figyelemmel őrködik.

Ferencz-Ferdinánd főherceget, ki jelenleg tudvalevőleg Oroszországban időzik, a kitüntetések minden nemével halmozzák el. A császár kinevezte őt a 26-ik bugi dragonos-ezred tulajdonosává, mely ezred ezentúl a főherceg nevét fogja viselni.

A chilei forradalom még egyre tart. A felkelők elvettek a chilei hajózási társaságnak három gőzhajót és egy Európából érkezett új cirkáló hajót, és hatalmukba kerítették a löszerraktárt is. Ezáltal löszerezh jutván, a felkelők a Valparaisótól délre fekvő hidakat is szétrombolták, hogy a gabona és szén bevitelének útját elvágják.

Bulgária, az a szabadságszerető kis állam, mindinkább emancipálja magát az orosz befolyás alól. Eddig például a bolgár hadsereget orosz nyelven vezényelték, ezentúl azonban bolgár lesz a vezényező. Tanulhatnánk a bolgároktól mi is!

Az új olasz kormány következőképpen alakult meg: Miniszterelnök, külügyi és ideiglenesen tengerészeti miniszter: R u d i n i; belügyminiszter: N i k o t e r a; kincstári miniszter: L u z z a t t i; pénzügyminiszter: C o l o m b o; hadügyminiszter: P e l l o u x; igazságügyi miniszter: F e r r a r i s; közmunkügyi és ideiglenesen posta- és táviradaügyi miniszter: B r a n c a; földmívelési miniszter: C h i m o i r e; közoktatási miniszter: V i l l a r i. — Államtitkárok a külügyminiszteriumba D' A r c o, a belügyminiszteriumba L u c c a nevezettek ki. A képviselőházat valószínűleg szombatira hívják össze, hogy az új kabinet előterjeszse programját.

A pénzügyőrök emlékirata.

Említettük, hogy a pénzügyőrség körében mozgalom indult meg helyzetük javítása érdekében. Nemorandumot is szerkesztettek, a melyben sérelmeiket felsorolják s kijelölik a

módokat, melyek által sorsuk javítható volna. Kérvényüket Jókai Mór nyújtotta be a képviselőházhoz.

Kérelmük a következő:

1. a napi zsold beszüntetése s a jelenlegi drágasági viszonyoknak megfelelő évi fizetés általi pótlása;

2. a ruházati átalánynak a tényleges szükséglet mérvéhez képest leendő emelése;

3. a szolgálati pótléknak eltörlése és megfelelő ötödéves járulék általi helyettesítése;

4. a rendkívüli illetmények és lakbéreknek a helyi viszonyokhoz képest leendő meghatározása;

5. a pénzügyőri legénység nyugdíjképes közegeinek az összes közigazgatási ágazatoknál, a kiszolgált altiszteknek fentartott tisztviselői állásokra való kinevezhetése, és ilyen módon a pénzügyőrségre igényjogosult altiszteknek való minősítése iránt Ó. cs. és kir. Felsége által kibocsátott 1858. évi legfelsőbb elhatározásnak, a jelenlegi viszonyokhoz leendő módosítása és törvényesítése;

6. a tisztviselők kvalifikációjáról szóló törvény életbeléptetése előtt a pénzügyőrségi testületbe felvett közegeknek a pénzügyminiszterium ügykörére vonatkozó szabályok 23. és a pénzügyőrség szervezete és szolgálata iránti szabályok 17. §-ával biztosítva volt azon előjog, melynél fogva a különböző pénzügyi hivataloknál betöltendő tisztviselői állomásokra, két évi szolgálat vagy fővigyázóvá történt előléptetés után, iskolai képzettség és erettségi vizsga nélkül is kinevezhetők, ezen közegekre való érvényesítése és a törvény visszaható erejének megszüntetése;

7. az állami tisztviselők és szolgák nyugdíjazásáról szóló törvény, a csendőrségre is érvényes általános határozmányainak, a m. kir. pénzügyőrség legénységére való kiterjesztése és a kivételes — az eredeti törvényjavaslatba fel sem vett s csak utólag szentesítést nyert — pénzügyőri nyugdíj-szabvány érvényen kívül való helyezése;

8. a jelenlegi m. kir. pénzügyőri szakaszoknak pénzügyellenőrzési hivatalokká való átalakítása, a tisztviselői létszám emelése és általános rangsorozat megállapítása;

9. a pénzügyellenőrzési személyzetnek kiképezésére rendelt pénzügyi tanintézet felállítására;

10. az őrségi szolgálatnak az ellenőrzési teendőktől való elválasztása és az államilag díjazott őrtestekre való áthárítása, a vámvonalméntén szükségelt őrtestnek pedig a közös vámjövődék terhére leendő díjazása és az osztrák őrtest illetményeibe, valamint a m. kir. csendőrség jogaiba való helyezése;

11. a pénzügyi bíraskodásnak decentralizációja és elsőfolyamodásu bíróságokra való áthárítása;

12. a pénzügyi és ellenőrzési testület minősítési és fegyelmi eljárásának módosítása;

13. a fővárosban alkalmazott pénzügyellenőrzési testületnek — a városi adópótlék arányában — a főváros által leendő díjazása.

A hortobágyi vásár.

Debreczen, febr. 10.

[—ó.] A debreczeni *közvágóhid* ügye hosszas huza-vona után megoldatott. E kérdésnél két nagy párt küzdött egymás ellen, a keleti és nyugati párt s a győzelem ez utóbbié lett. Én hasonló fontos kérdésnek tartom a baromvásártér rendezésének — mely már több ízben szellőztetett — czélszerű megoldását.

Sokan abban a hitben vannak, hogy a vásártér kérdése szoros összefüggésben van a vágóhid kérdésével. De én, bár elősmerem a vágóhid lételének nagy fontosságát, nem tartom a kettőt elválaszthatatlannak, pusztán a mi minket debreczenieket illet.

Szerény nézetem szerint, bárhol legyen is a vágóhid felállítva, vagy bár mennyi vasut is fusson a mi mai baromvásártérünk felé: a mi hajdani vásárunkat többé visszavarázsolni nem lehet. Hogy igazságom van és lesz, azt hiszem elég, ha hivatkozom a néhány év előtt nagy költséggel berendezett, ma már haldokló lóvásártérre, melyet most újra élesztgetni akar a városi tanács.

Mikor az általam említett vásártér készült, általános volt a hit, hogy az a szép czédulaház, azok a rendezett korlátozott helyek miképpen fogják majd a már akkor elmaradozó idegeneket újra ide édesgetni; azután mennyit fog majd lendíteni a lóvasut. És mi történt? Mindig ritkább lett a vásár. — S hogy ez magunk előtt indokoljuk, elkezdünk a rendszerben gáncoskodni s általános volt a szöbeszéd, hogy ki látott ilyen hatóságot, a mely annyi torturának teszi ki az idegeneket; az a csuda, hogy jönnek. Csak egyet nem akartunk látni és elhinni, hogy t. i. a kereskedő szellem túl nőtt rajtunk a vasutal együtt és hogy a régi Debreczen már nem keresi senki, az utat pedig még nem leli. Hiába panaszkodunk és szitkozódunk mi itt minden nagy vásáron, a lóvásár mindég meddőbb lesz. És ennek szerintem két oka van, az egyik, hogy nincsenek szép lovaink, a másik pedig az, hogy a vasut segítségével ma már oda megy a kereskedő

Lorenzo: S mi az?

Tamás: Egy nő felkért ma reggel, adnék át neked valamit.

Lorenzo: S mit?

Tamás: Csókot.

Lorenzo: Csókot?

Angela: Neki?

Lorenzo: Nekem?

Tamás: Igen. Legyen nyugodt asszonyom, a nő öreg. E csókokönyvek közt születik, s alig születve már halott. Haldokló utolsó üdvözlése.

Lorenzo: Nem értelek.

Tamás: Ma reggel egy szegény öreg nő hivat kórágéhoz. Midőn belépek szegényes padláskamrájába, megnevezte magát, s forró könyvek között kívánt meggyőzni ártatlansága felől, kérve egyuttal, eszközölném ki bocsánatod.

Lorenzo: Egyetlen szót sem értek ebből.

Tamás: Emlékszel-e anyád halálórájára?

Lorenzo: Minő kérdés ez, Tamás? Atyámat nem ismerem — ellhalt gyermekkoromban — de anyám (elérzékenyülve) boldogult jó anyám!

Tamás: Emlékszel-e, midőn a halállal kemény tusát vivott már, szólni kívánt, de már nem tudott. Hirtelen letép nyakáról egy érmet, melytől élteben soha meg nem vált, s kimondhatatlan fájdalommal kezéidbe tevő.

Lorenzo: Emlékszem jól: tovább, tovább!

Tamás: Emlékszel-e végre, hogy midőn anyád meghalt, erőt vett rajtad a fájdalom, elájultál; s magadhoz térve ismét, a nyakérem nem volt sehol található. A gyanu egyik házbélire háramlott.

Lorenzo: Juana! Szegény dajkám, szegény Juana!

Tamás: Igen: Juana az, ki innen néhány lépésnyire, nyomorult padláskamarában a halállal vívódik. Juana az, ki e szomorú csókkal, melyet hozok, bocsánatodat esdi.

Lorenzo: Juana! Második anyám! 25 évvel ezelőtt csakugyan második anyám volt! Mit is beszélsz bocsánatról? E szegény nő nem szorult bocsánatomra; mert rosszra ő képtelen. Lehetetlenség!

Lorenzo: Nem oly lehetetlen, mint gondold! Midőn az anyád ékszerreit őrző komorna az értékes nyakérem eltűnéséről jelentést tön az ügyésznek s az első vizsgálat megejtetett, Juanát is gyanuba vették; de ő konokul tagadott. Mindamellet reabizonyult, hogy ajulásod felhasználva, kivette kezéidből, mert két nappal később épp akkor lepték meg, mikor virágcserepek közé rejté. Elfogták, elítélték s büneért börtönnel lakolt.

Lorenzo: Ismétlem: a vádlott Juana, a vádlottak padjára hurczolt Juana, a börtönbe zárt Juana mégis ártatlan, s az emberi igazság tévedett.

Tamás: A látszat — —

Lorenzo (felbeszakítja): — Gyakran csal.

Tamás: És mily magyarázatot lelsz?

Lorenzo: Lesz magyarázata: talán titok, melyet nem ismerünk.

Tamás (Angelához): Ime megint titkot s természetfölötti magyarázatot keres oly okra, mely legegyszerűbb s legtermészetesebb magyarázatát, nézetem szerint, az emberi gyengeségen leli.

Lorenzo: De én tudom, hogy jó Juanám, öreg dajkám ily aljas tette képtelen. S ha anyám halálát követő betegségem nem köt ágyhoz, magam keltem volna védelmére s az én szavaimnak bizonyára hittek is volna. Midőn a szegény börtönéből kiszabadult, nyomtalanul eltűnt én nem tehettem érte egyebet, mint kedves emlékének könnyel adózni. Isten tudja: mindenütt kerestem, de nem lelém. Isten tudja: (növekedő hévvel) mennyire epedtem utána, forró vágyam miként vonzott hozzá, hogy keblére dőlve, mint egykor, elhagyottságom keservét elzokogjam; de ő a kegyetlen —

helybe, a hol a lovat otthon találja, s ez oly előny mind az eladóra, mind a vevőre, miszerint ezért hajlandók még a debreczeni vásárt is mellőzni. Kézzelfogható példa erre, azt hiszem, az erdélyi ló, melyet most is keresnek és vesznek, csak hogy most már nem itt minálunk.

Tudom, azt fogják mondani többen, hogy a ló nem szarvasmarha, a mit itt majd a vágóhidon levágnak, és hogy van bizony nekünk sok szép jószágunk. Hát én ezzel szemben is példára hivatkozom és azt mondom, hogy igen is a környékbeli kis gazdák állítanak ki jó marhát a mi vásárainkra, de a mi általunk kiállított jó marhák száma számba nem vehető csekélység. És ez nem is lehet másképpen, a mi viszonyainkat véve figyelembe.

Bármelyik nagy vásárt vegyük is, azt találjuk, hogy mi oda kereskedésbe való jószágot kiállítani nem tudunk. Télen azért nem, mert általában jól nem tartjuk a marháinkat, tehát azok nagy része januárban is rossz, áprilisban is, nyáron pedig azért nem, mert oly távol van tőlünk a jó marha, hogy azt kárunk nélkül nem állíthatjuk be ide a vásárra. Ebből a sajátos rossz viszonyból — hogy legelőnk is van, s az év egy szakában jó marhánk is — és azt még sem tudjuk kellőleg értékesíteni. Keletkezett aztán az a szükséges rossz dolog, hogy ha csak valamennyire jó vásárt is akarunk csinálni, el kell mennünk jószágostól együtt a legelőnkkel szomszédos városok vásárraira, s ha el nem kél a jószág, ismét vissza kell hajtani. Hát nem czélszerűbb volna a vásárt ott helyben a Hortobágyon megtartani, a hol arra nézve nekünk a legkedvezőbb viszonyaink vannak? S miután tudommal a tanács a hortobágyi vásár-tér rendezését elrendelte és az tavasszal be is fog következni, éppen azért tartom szükségesnek polgártársaim figyelmét a hortobágyi barom-vásártér mikénti berendezésére, (mely helyen évenként legalább is két nagy vásár tartható) felhívni; hogy a kérdést meg hányva vetve minden oldaláról, munkáljanak közre, hogy a hortobágyi vásár kérdése egy oldassék meg, miszerint az a mai kor kereskedelmi szellemének mindenben megfelelően, annyival inkább, mert más út és mód nincsen a mi emelkedő legelőadónk megtérülésére, mintha azt ott helyben tudjuk vissza kapni, elkövetve mindent a hortobágyi nagy vásárok sikerének érdekében.

Miként és hogy rendeztessék be a hortobágyi vásártér, arról még lesz időnk beszélni.

De az közérdek szempontjából arra a három legfőbb dologra hívom fel a figyelmet, hogy az ottani állomásonál kényelmes berakodóról, azon kereskedők részére, kik nekünk a pénzt hozzák, némi kényelemről és a kisebb gazdák érdekéről is lehetőleg gondoskodjunk, mert csak ily módon lehet a hortobágyi vásárok látogatottságát biztosítani!

Ujdonságok.

* **Mai tárcánkban** *Echegaraynak, a »Nagy Galeotta«* hírneves szerzőjének egyik újabb drámájából közlünk mutatványt, mely folytatását képezi a már korábban közölt mutatványnak. *Echegaray művei iránt — mióta a »Nagy Galeotta«* diadallal járta be a színpadokat — általános az érdeklődés a művelt világon. Darabjait minden nyelvre lefordítják s mi Somogyi H. munkatársunk szívesége folytán azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy *Echegaraynak a magyar közönség által még nem ismert drámájából közölhetünk mutatványt, így olvasóink első kézből kapják azt, a mit csak később láthatnak meg a színpadon. A gondos fordítás teljesen visszaadja az eredeti mű szellemét, — így olvasása kiváló élvezetet nyújt a dráma barátainak.*

* **Közigazgatási bizottság.** Hajdu vármegye közigazgatási bizottsága tegnap tartotta rendes havi ülését gróf Degenfeld József főispán elnöklése alatt a megyeháza nagytermében. *Rácz Gyula alispán jelentése* szerint a szerint a személy- és vagyonbizottság az elmúlt hó folyamán jó volt. Tüzeset 5 jelentetett be, de nagy károkat egyik sem okozott. A házi pénztárban volt készpénz bevétel 4987 frt 92 kr, kiadás 4792 frt 21 kr. Január hóban érkezett 1040 közigazgatási ügy s deczemberről maradt 62 — elintéztetett 1042. — *Kiss József kir. tanfelügyelő jelentése* szerint az iskoláztatás a vármegye területén rendes folyamatban volt. *Poynár Dénes kir. ügyész jelentéséből* kitűnik, hogy a hajdu-böszörményi kir. járásbírósi, illetve fiók-fogházban a múlt deczember hó végével fogva maradt 57 férfi és 10 nő. Ezekhez a központból múlt hónapban nem szállítottatott egy sem, ellenben büntetés kiállása után szabadon bocsátott 2 férfi s meghalt 1; így január végével fogva maradt 54 férfi 110 nő. A letartóztatottak e hó folyamán is foglalkoztak kosárkötéssel, készletben van 433 drb. különféle kosár. A munka keresmény 9 frt. — *Dr. Varga Géza tiszti főorvos jelentése* szerint január hóban állandóan hideg zord, téli idő volt, gyakori és bő havazásokkal. Lobbos betegedés nagy számmal fordult elő. A halálozás 37-tel túlhaladja a múlt havi számot — meghalt januárban 410 egyén. Rendkívüli haláleset 9 volt. — *Sándor Kálmán kir. mérnök bejelenté*, hogy a közlekedés a közutakon akadálytalanul ment. Közmunka váltás czimén 6362 frt folyt be. — A m. kir. pénzügyigazgatóság jelentése szerint befolyt egyenes adóban 51.555 frt. 09 kr, dohányjövédékből 9.751 frt 30 kr. fogyasztási adó 5.182 frt. 98 kr. italmérségi jövédékből 10.093 frt 31 krajczár.

* **A „Csokonai-kör“** csütörtöki estélyén *Dr. Bakonyi Samu*, lapunk főmunkatársa és *Gáspár Imre*, a »D. H.—p.« f. szerkesztője tartanak felolvasásokat. Előbbi »Szerelmi bűnök« cz. dolgozatát olvassa fel, melyben a leg-hatalmasabb emberi szenvedélynek a különböző bűncselekményekre gyakorolt befolyását fogja tárgyalni, — utóbbi pedig »Parlamentárius« czim alatt a magyar országgyűlési hírlapírást fogja ismertetni.

* **Tisztelgés gróf Bethlen Mikó Rózánál.** Az Emke debreczeni fiókjának tisztviselői gróf Degenfeld József elnök vezetése mellett ma délelőtt tisztelegtek gróf Bethlen Mikó Rózánál, kinek az Emke bál sikerében nagy része van. — Gróf Degenfeld mindnyájuk nevében kifejtette az Emke hálás köszönetét a grófnének fáradhatatlan buzgalmaért. A grófnő meghatóttan válaszolt, mire a jelen voltak megélték őt s rövid társalgás után véget ért a tisztelgés.

* **Egyház.** A debreczeni ref. egyház tanácstermében 1891. évi febr. hó 11-ik napján d. u. 3 órakor közgyűlés tartatik. Targy: a parochialis körök szerinti felosztásra vonatkozó javaslat folytatolagos tárgyalása.

* **A tüdővész gyógyítása.** A budapesti orvosegyletnek a Kochin megvizsgálására kiküldött bizottsága ismét ülést tartott. Az adatokat Korányi és Petrik egyetemi tanárok és Hochhalt kórházi főorvos terjesztették elő. Előadásukból arra lehetett következtetni, hogy a Kochin a belső szervek gümös szöveteire is olyképpen hat, mint a bőrön a lupuszra s hogy így a gümös szövetek szétmállását idézheti elő, de egyszersmind létrehozhatja a gümöbaccilusoknak elterjedését a tüdőben, ha azok ki nem küszöböltetnek. A mi a betegek gyógyulása körül elért eredményeket illeti, a lupusos betegek kevés kivétellel jelentékenyen javultak, de teljes gyógyulást a Koch-szer hatása alatt nem észlelték; a gégebetegség legújabbjénél szintén javulás mutatkozik, a csontbajoknál azonban nem tapasztaltak teljes gyógyulást. Korányi tanár előterjesztése szerint az általa kezelt tüdőbetegek nagy részénél javulást tapasztalt, bár vannak betegek, kik a Kochin hatása alatt még rosszabbul lettek. A bizottság a jövő ülésen azzal a kérdéssel foglalkozik majd, hogy mely uton lehetne azt megállapítani, hogy mely betegeknek várható a Kochin beoltástól jó vagy kedvezőtlen eredmény?

* **Uj heti lap.** Vettük a »Tasud és Vidéke« cz. új heti lap mutatvány-számát. Szerkeszti G. Diószeghy Mór, kiadja Turóczy Zsigmond. Előfizetési ára egy évre 4 forint. A lap nyomdai kiállítása sok kívánni valót hagy fent.

* **Egy hónapig kiterítve.** Botrányos esetről értesítik a »Veszprém« czimű lapot. Gyertyánkut veszprémmegyei községben Knolmayer Teréz odavale asszony újév napján fiugyermekét szült, de a csecsemő kevéssel születése után meghalt. Az anya a holt csecsemőt el akarta temettetni, de a községi halottkémml nem tudott rendbe jönni (?) s így a holttest egy hónapnál tovább maradt kiterítve. Az anya végre panaszt emelt a zirczi főszolgabírónál, a ki hivatalból rendelte el a csecsemő eltemetetését s egyuttal a botrányos ügy előzményeinek kiderítése iránt megindította a vizsgálatot.

* **Tánczóó örült.** Ma délelőtt a köz-kórházba egy örült nőt vittek be. *Rácz Sándorné*nak hívják, 46 éves, P.-Ladányba való már négy-öt napja rajta vannak az örültsegi rohamok. Püspökladányi hozzátartozói eleinte ápolták, de mivel eredményét nem tapasztalták a gyógykezelésnek, ma délelőtt behozták a szerencsétlent a köz-kórházba. Itt alig lehetett bekényszeríteni a szobájába, mert nem hagyott magához érni senkit s az udvaron tánczolt, ugrált, akárcsak egy tánczóó dervisnő.

* **Színház.** A »Beesület«, Sudermann drámája, páratlan sikert aratott a debreczeni színpadon. Tegnap hatodszor adták telt ház előtt. Ilyen darab kellene egy néhány, akkor aztán nem busulnának a konzorcium tagjai. Ma este Mátray Józsefnek, e törekvő fiatal színésznek jutalomjátékául »Hinkó, a böhérlegény« adatik.

* **A veszedelmes kalaptük.** Sokat gáncsolták az asszonyokat, hogy kalapjukat olyan tükkel erősítik meg, melyek tulságosan hosszúak s hegyes végük kikandikál a kalap alól. A minap Potzdamban ez a veszedelmes jószág nagy balesetet okozott. — Egy hölgy az omnibusz elhagyása alkalmából megszurta az előzéken kalauz orrát. A tü végig hasította az orr czimpát és nagy vérzést okozott.

* **Kamatláb-leszállítás.** Az osztrák-magyar bank főtanácsa a legutóbbi rendkívüli közgyűlésen a kamatlábat félszázalékkal leszállította. E szerint tehát az osztrák-magyar bank leszámitolási kamatlábjá 4⁰/₀, a lombard kamatláb 5⁰/₀ és az állami járadékok meg a bank zálogleveleinek kamatlábjá 4¹/₂⁰/₀. E kamatláb leszállítás köve tkeztében a pénzpiacozon szintén kisebb lesz a perczent s így olcsóbb a pénz.

miért nem jött? Nem, Juanám, nem szabad meghalnod, míg karjaimba nem zártalak; míg a küldött bucsucsókot vissza nem adtam. (Csenget.)

Szolga (libériában, a középajton jön.)

Lorenzo: Fogass, rögtön! (Szolga el.) Elhozzom ide, házamba! Rögtön! Ugy-e Angelám, elhozzam? Nemde Ines?

Angela: Hozd kedves férjem: mindenestre irgalmas cselekedet.

Lorenzo: Nem irgalom: jogos elégtétel! (El a jobboldali ajton.)

Szobor Kisfaludy Károlynak. Kisfaludy Károlynak Győrött felállítandó szobrára eddigelé 10 ezer 650 frt gyűlt össze. A legutóbbi városi közgyűlés azt határozta, hogy a szoboralapot évről-évre bizonyos meghatározott összeggel fogja gyarapítani; az összeg nagysága iránt a pénzügyi bizottság javaslatot fog a közgyűlés elé terjeszteni.

„**Márczius 15.**“ A népszínházi bizottság tudveveleg 50 darab arany díjat tűzött ki oly színdarabra, mely a márczius 15-iki eseményeket vigye a színpadra. A pályázat meddő maradt. Az 50 aranyat a bizottság kiegészíti százra s a pályázatot még egyszer kihirdeti.

*** Tiszti estély.** A helyben állomásozó közös hadseregbeli és honvédtisztikar által tegnapi este a »Bika«-szálloda dísztermében rendezett társasestély fény és előkelőség tekintetében méltán sorakozik ama társas összejövetelekhez, melyek Terpsichore farsangi krónikájában évről-évre öreg betűkkel maradnak feljegyezve. Mars fiai, nemcsak a véres harcmezőkön, hol a háboru szedi álvizait, hanem a parketten is kitesznek magokért ha arra kerül a sor. Hiszen óvák a dicsőség, a diadal; a harcmezőn: a babér; a parketten: a myrtus. A rendezőség tapintatos szakértelemmel, győzős figyelemmel mindent elkövetett a multság sikerére érdekében, — s hogy a jelen volt díszes hölgy-koszorú kellemes estét töltött — az első sorban a rendezőség érdeme. Mozgósítva volt ott minden, a mi egy multságához csak megkívántatik, — szépség, udvariasság, vidámság, — és zene. A négyeseket 56—60 pár tánczolta, melyeket a paritás elvénél fogva magyarul és németül vezényeltek. A négyes alatt a rendezőség a hölgykoszorút virágcsorokkal lepte meg, a virágosztás nemzetiszínű fátyol-ernyő alatt történt, mely fátyol-ernyőnek gyújtóját a terem közepén felállított virágasztalból kinyúló emelvény képezte. Ez az eszme általános feltűnést és tetszést aratott. A kedélyes multságnak a hajnali órák vetettek végét. A jelen volt díszes, előkelő hölgy-koszorúból a következő neveit sikerült feljegyez-nünk: **L e a n y o k:** Bobory Margit, Brutman Vilma, Baum Mariska, Bernáth Flóra, Beér Margit, Bultzer Stefánia, Bolla Matild, Bay Mariska, Bekényi Anna, Erdősi Matild, Eszéki Anna, Ferenczy Margit, Fráter Kata, Fehér Mariska, Kutrovics Ilonka, Kállay Olga, Marsalkó Erzsébet, Matkovics Anna, Neudert Eliz, Pilsy Kata, Simonffy Vilma, Steinacker Viola, Trux Ilona, Tutrovics Ilona, Zelizy Szeréna. **U r h ö l g y e k:** Boboryné, Barta századosné, bár mindnyájan megegyeznek abban, hogy koldusok, de közöttük mégis van valami választás, melyet kaszt-rendszernek is bátran lehet nevezni. Erről a kaszt-rendszeréről szól az az ösmeretes adoma — mikor a koldus leányát megkérte egy sánta kollegája, az öreg azt felelte neki:
— Nem adom, elveheti azt még vak is.
Tehát a vakság már nagyobb előnyököt biztosít, mint a sántaság.

*** A debreczeni orvos-gyógyse-részes egylet** f. február hó 14-én szombaton délután 5 órakor a vármegyeház termében havi ülést tart, melyre egy a helybeli, mint a vidéki tagok tisztelettel meghívotnak. Az ülés érdekes tárgyai lesznek. 1. **Dr. Fáy Márk** előadása emlőrák kiirtás nélkül gyógyult esetéről beteg kimutatással. 2. **Dr. Újfalussy József** előadása a »Kochin« befecskendezésekkel a helybeli közkórházban tett kísérletek eredményéről stb. Debreczen, 1891. február 8. **Dr. Varga Géza**, egyleti elnök.

*** Az égési sebek orvoslására** új szert találtak fel véletlenül. Egy asszony forró tejjel megégette a kezét. Félíg eszméletlenül a fájdalomtól, nem tudta, hogy mihez fogjon és kezét önkénytelenül bele merítette a mellette levő nyitott lisztes ládába. Erre fájdalma egyszerre szűnni kezdett. Várt egy ideig, majd óvatosan kihúzta kezét a adából, de sebére lisztes hintett, s aztán vigyázva kendőt terített rá, s úgy lisztesen bekötötte. Az asszony másnap már jól tudta kezét használni: fájdalma elmúlt, s égési hólyag sem keletkezett a seben.

*** A legöregebb tábornok.** A világ legidősebb tábornoka, a ki nem csak a tábornoki címet viselte, hanem tényleges szolgál-tásban állott, mint Monastirból írják, Ibrahim pasa személyében a napokban meghalt. Tavaly ünnepelte meg születésének 100-ik évfordulóját, mindamellett a legjobb testi épségnek örvendett s a Monastirban állomásozó 19. török had-test fölött irigylésreméltó erélyvel parancsnokolt. Az öreg harcokban Moltkenak egyik bajtársa hunyt el, a ki a diadalmas német hadvezérel a nisibi ütközetet mint százados küzdötte végig. Ibrahim holttestét Konstantiná-polyba viszik s ott a szultán költségén nagy katonai pompával temetik el.

*** Katasztrófák a külföldön.** A moszkvai árvaház e napokban leégett s kilencz gyermek lelte halálát a tűzben. — Északame-rikában a jeauszillei kőszénbányában hirtelen árvíz keletkezett, mely egy tárnát teljesen elön-tötte. A tárnában 17 munkás a vízbe fult, kik majdnem mind magyarországi tótok voltak. — Sanghaiból érkező hírek szerint, Li-Hung-Chang, Petschili tartomány fő kormányzója arról értesíti a pekingi kormányt, hogy Kína éjszaki részében nagy árvíz van, mely templomokat, hidakat és városok falait rombolta szét. Több mint ezer ember odaveszett. Több helyen nagy tüzvész is pusztított, melynek 250 ház esett martalécul. A szegény lakosság közt óriási a nyomor. Az élelmi szerek ára kétszeresére emelkedett.

*** Színes fényképek.** A párisi tudománys akadémiában Lippmann vegyész e hét elején érdekes felolvasást tartott arról a felfe-dezéséről, mely lehetővé teszi fotográfia útján a színeknek reprodukálását is, a mit eddig sok kísérlet daczára nem tudtak elérni. A felolvasó be is mutatott több lemezt, melyen a színek láthatók voltak. A találmány mindenestre tö-kéletesítésre vár még, de Lippmann azon meg-győződésének adott kifejezést, hogy nemsokára a gyakorlati térre is átvihető lesz találmánya, mely kétségtelenül valóságos forradalmat fog előidézni a fényképészet terén.

A koldus-élet.

— Debreczeni megfigyelések. —
Ha valamelyik magyar festőnek az jutna az eszébe, hogy ő a koldus-világból fest egy-egy jelenetet, bátran tanácsolhatom neki — ne menjen Londonba, a hol a koldusok fő-fészke van, közelebb is megkapja — *Debreczen-ben*. Mert itt oly pompás koldus alakok könyö-rögnek az egy krajczárért, hogy külömbeket Londonban sem fedezhetne fel.

A koldusok Debreczenben szervezett tár-sadalmat képeznek, hol még a rang külömbség és a tekintély is szerepel s bár mindnyájan megegyeznek abban, hogy koldusok, de közöt-tük mégis van valami választás, melyet kaszt-rendszernek is bátran lehet nevezni. Erről a kaszt-rendszeréről szól az az ösmeretes adoma — mikor a koldus leányát megkérte egy sánta kollegája, az öreg azt felelte neki:
— Nem adom, elveheti azt még vak is.
Tehát a vakság már nagyobb előnyököt biztosít, mint a sántaság.

A koldusok fő-fészke az ispotály. Az it-teni koldusoknak ruházatuk nem rongyos, sőt oly tisztességes, hogy ha az a nagy vas persely nem lógna a mellükön, el sem hinné az ember, hogy koldusokkal van dolga. Ez a nagy persely tekintélyt ad a gazdájának s a koldu-sok között a perselyes-koldus tekintélynek ör-vend. Mert ezeknek sokkal több a joguk a ké-regetésre, mint a közönséges koldusoknak. A közönséges koldusokat a mellükön logó czimer külömbözteti meg a perselyesektől, innen a nevük *czimeres-koldus*. Ők képezik a második rangosztályt. Utánuk már a *titkos-koldusok* kö-vetkeznek, a kiknek semmi jogot nem adott a város a kéregetésre s csak úgy lopva indítják meg az emberek szívet.

A titkos-koldusoknak a jogos-koldusok a legnagyobb ellenségei és üldözői, mert azok el-rontják a becsületes-koldus tekintélyét a nép előtt, azok vakmerőek és tulságosan alkalmaz-kodnak ahhoz a mondáshoz, hogy szemérmes koldusnak üres a tarisznyája. Szerencse, hogy már a nép ösmeri a koldus-törvényeket és csak a persely, vagy a czimer indítja meg a szívet. Igaz, hogy a czimeres koldus is sok kárt szen-ved a perselyes miatt, mert a furfangos emberek mikor le akarják őket rázni a nyakukról, könnyen kapnak azon a kifogáson, hogy »csak perselyes koldusnak adunk.«

Minden titkos koldusnak legfőbb vá-gyát képezi a czimer. A persely már oly nagy ábránd, a mire még a czimeres koldus is resz-kelő örömmel gondol.

A koldus-rajok minden pénteken megin-dulnak az utcákon s először az üzletek előtt duruzsolják el egyhangu áldásaikat. Érdekes képet nyújt ilyenkor a koldusok festői csopor-tozata. Egy-egy üzlet előtt 15—20 koldus áll

könyörögve, imádkozva. A férfiak nagy bottal kezükben, a nők kosárkával karjukon. A bá-dog czimer, melyen a szám van, ott lóg a mel-lükön, a ruhájuk csupa rongy, még maguk is összetépi, hogy annál megindítóbb legyen a kinézésük. A koldus urak azonban nem igen udvariasak női kollegáik iránt, mert ezeket rendszeren hátra szorítják a bolt ajtókat elől s ők maguk szedik le a tejfelt.

Es nem is olyan rosszul jövedelmez ám a koldus-mesterség! Némelyik egy-egy kéregető-napon egész zacskó krajczárt szed össze reg-geltől-estig, akkor aztán hazamegy és rakja a többihez, ha el nem mulatja. Van Debreczen-ben egy öreg koldus, a kiről azt beszélék, hogy már két háza van, Egy ócska katona köpö-nyegyet hord s jobb lábára sántit, persze azt állítja, hogy a csatában esett meg rajta a nyo-moruság. Az öreg sokszor nagyokat iszik egy-egy külvárosi kocsmában s nyakra-főre fizet annak, a ki vele egy asztalhoz kerül. Ha őt forintot költ is, mindég krajczárokkal fizet, sokszor egy óra is bele telik, a míg elszámol a csaplárossal. Azt mondják róla, hogy zsák-számra áll a rézkrajczár a kamarájában.

Érdekes alak az a koldus is, a ki a szin-házi sikátorban üzi a mesteriségét. Ez az ál-landó helye már tizenkét év óta — még nőllen korában kapta meg rá a jogot. Mert van ám már felesége is kilencz kerek esztendeje. Csunya, vén asszony, de hát az volt a szerencséje mindég, hogy az ura — *vak*. Rendszeren perle-kednek, mert az öreg házsártos ember s nagyon bosszantja, hogy olyan kevesen járnak azon a sikátoron.

— Ma ott mentem el. Már messziről hallot-tam, hogy megint perlekednek, Az öreg dühö-sen dorgálta a hitestársat valamiért. Az asszony nem hagyta magát, még hevesebben pari-rozott.

— Te rongyváz, köszönd meg, hogy a feleséged vagyok.

— Még te beszélsz, te köszönd meg, hogy elvettelek. Az öreg egészen kikelt a képeből, a hangja is reszketet! a méregtől.

Mikor közelebb értem, az asszony észre-vett és figyelmeztette az urát. Ez azonnal fel-behagyta a káromkodást és alázatos arczot öltve, reszkető, ugy szelid hangon könyörgött:

— Ne sajnáljanak — szegény nyomorult-nak — alamizsnát, alamizsnát!

Ösmerek egy sánta, beteges koldust, a ki-nek mindég adok egy krajczárt, ha elébem akad. Érdekes ember, most nagy dologra szánta el magát. A napokban mély alázattal közeledett felém és erővel megakart csokolni a kezemet. Kérdem tőle, miért ez a nagy tisztesség, hát uramfia, azt feleli:

— Megakarok házasodni, adjon nekem, tekintetes ur egy forint *előleget*.

Szerencséjük a debreczeni koldusoknak — hogy még nálunk nem igen honosult meg az ő rémök, a caritás-táblácska, melylyel kiki megválthatja alamizsnáit egész esztendőre. — Debreczenben még aranykor van a koldusokra, szaporodnak is veszedelmes módon s ha így megy, már ezen a mesterségen is olyan nagy lesz a konkurrenzia, hogy nemcsak persely és czimer kell hozzá, de talán még — *dip-loma is*.

Leontesz.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Holnap, szerdán 1891. február hó 11-én páros bérletben:

Kisasszony feleségem.

Operette 3 felvonásban.

Irodalom és művészet.

A Kisfaludy-társaság Gyulai Pál elnöklete alatt vasárnap tartotta negyvenegyedik évi rendes közgyűlését. A hallgatóság egészen megtöltötte az akadémiai dísztermét. A gyűlést **Gyulai Pál** elnök a politikai szónoklatokról szóló hosszabb beszéddel nyitotta meg. **Beöthy Zoltán** titkár évi jelentésében foglalkozik irodal-mi viszonyainkkal, s a társaság múlt évi mű-

ködéséről ad számot. Megemlíti, hogy a társaság legutóbb 500 frtos pályadíjat tűzött ki Magyarország történetének a nép és gyermekek számára való megírására. *Szász Károly* Tompa Mihályról emlékezett meg, a költő sikerült arcképe előtt. Méltatta költészetét, ismértette őt, mint embert és mint családapát. *Dalmady Győző* két hazafias költeményt olvasott fel, majd *Vadnai Károly* olvasta fel »Hymen« című humoros elbeszélését, derült hangulatban tartva a hallgatóságot. *Váradai Antal* felolvasta Lévy József »A vén diófa« című hatásos költeményét, majd *Beóthy Zsolt* titkár jelentette, hogy a költői levélre hirdetett pályázat meddő maradt. A jutalmat ki nem adják, de három pályaművet: »Egy vidéki poétához.« »Világ folyása« és »Válasz egy nő levelére« címűeket a bírálók dicsérlettel említették fel. Ezzel a közgyűlés véget ért.

A Kisfaludy-társaság új jutalom-tételei. I. Lukács Krisztinia jutalom (1890-re): Kivántatik a magyar politikai szónoklat története 1825-től 1849-ig bezárólag. Megjegyeztetik, hogy e pályázat nem a politikai szónoklat által vezetett magyar közélet történetét kívánja, hanem magának a politikai szónoklat természetének, fejlődésének s legnevezetesebb képviselőinek jellemzését. Terjedelme körülbelül 15—20 iv. (Kitűzetett 1890. február 5-én.) Jutalma a Lukács Móricz által nevének, Birly Krisztiának emlékére tett alapítványból 500 frt. Benyújtásának határideje: 1891. október 31-dike. II. Lukács Krisztinia jutalom (1891-re): Kivántatik Magyarország története, gyermekek- és a nép számára, ezek képzeletéhez szülő és felfogásához mért csoportosítással, jellemzéssel és előadásban. Tájékozásul szolgálhatnak Dickens és Guizot hasonló tárgyu és irányu művei. Terjedelme lehet 10—20 kisebb alaku nyomtatott iv. (Kitűzetett 1891. február 4-én.) Jutalma a Lukács Móricz által nevének, Birly Krisztiának emlékére tett alapítványból 500 frt. Benyújtásának határideje: 1892. október 31-ike. III. Széher Árpád jutalom: Kivántatik Aeschylus Oresteia Trilógiájának fordítása, az eredetnek versalakjában. Jutalma 500 frt. Benyújtásának határideje: 1892. október 31-ike. IV. Bulyovszky Gyuláné színművész nő jutalma: Kivántatik egy, Mátyás király emlékeztető dicsőítő óda. Jutalma 200 frt. Benyújtásának határideje: 1891. október 31-ike. — Ezzel együtt megemlíti, hogy a Kisfaludy-társaság vagyonának állása 1890-ik évi decz. 31-én, kinn fekvő alapítványokban 11,865 frt, 2. értékpapirokban névterék szerint 89,137 frt, 3. a magyar földhitelintézetnel vezetett folyó számlán 11,086 frt 50 kr, összesen 112,091 frt 50 kr.

TÖRVÉNYSZÉK.

A Pásztély-Literátý párbajügy. mint igazságszolgáltatási mizériánk egyik kiálló tanubizonysága, őt álló esztendő óta kísért már. A pestvidéki törvényszék által Literátý Ödön orsz. képviselő párbajban történt elejtéseért három évi államfogházra ítelt Pásztély felebezésére a kir. ítélőtábla két évre szállította le a büntetést, melyet a kir. kuria is helyben hagyott s így az ítélet végre valahára jogerőssé vált.

A kivégzés módja a különböző államokban. Azt hisszük, nem érdektelen megismerni a különféle kivégzési módokat, melyek szerint a halálra ítélekkel a világ egyes államaiban elbánnak. Franciaországban. Belgiumban, Dániában, Hannoverben és Szászországban a francia eredetű »guillotinet« használják, azon különbséggel, hogy Szászországban a kivégzés nem nyilvános. — mig Ausztriában, Oroszországban, Magyarországon, Hollandiában és Portugáliában, épúgy mint az Egyesült államokban és Angolországban, az akasztás járja. Spanyolországban a »garotte« (a megfojtás egy módja) divik, Braunschweigban a bárd. Az oldenburgi nagyhercegségben, valamint a legtöbb délamerikai államban az elíteltet főbe lövik. Mig Chinában a pallos és a kard van használatban. Ugyanez szolgál a kivégzésre Poroszországban és Sweicz 18 cantonjában is. Sweicz többi négy cantonjában a »guillotine« van elfogadva.

Ítélet a Tomics-pörben. Tomics Jása bűnügyében hétfőn délelőtt pontban kilencz órakor hirdették ki az ítéletet, nagy számu hallgatóság jelenlétében. Az ítélet kihirdetése a terjedelmes indoklással együtt háromnegyed órát igényelt. Tomics Jása a btkv. 278. §-ába ütköző gyilkosság büntetésében mondatott ki bűnösnek s a 91. §. II. bekezdésének alkalmazásával életfogytiglani fegyházbüntetésre és tíz évi hivatalvesztésre ítéltetett; elmarasztaltott továbbá 590 frt 88 kr. bűnügyi költség megtérítésében. Az indoklás enyhítő körülményül tudta be a levélben történt sértés nagyságát s mindennemű elégtétel megtagadását, ellenben súlyosító körülménynek, hogy a vádlott védtelen embert orozva gyilkolt meg. A meggyilkolt Dimitrievics atyját kárterítési igényével polgári peruttra utasította a kir. törvényszék. A vádlott, kit a nem várt szigorú ítélet melyen lesújtott, valamint az ügyész is felebbezték.

CSARNOK.

A becsületes tolvaj.

— Orosz elbeszélés. —

Irtá: **Dosztojevszky T.** Fordította: **Publik Ernő.** (Folyt. és vége.)

— Igyunk egyet Emelej az ünnep öröme! Akarsz inni? Ez erősíteni fog!

Mohón nyult a pohár után és tartotta a kezében; pár percz múlva a szájához akarta emelni azt, de kezei reszkettek és a pálinka kifreccsent; csak habozott, habozott, végre aztán letette a poharat az asztalra.

— Nos Emeljanuska?

— Nem én — Asstafij Iwanovics... én... többet nem iszom...

— Soha? vagy csak épen most?

Ó maga elé bámult s a fejét a kezére támasztá.

— Mi bajod? Beteg vagy?

— Igen. — nem jól érzem magam!

Én az ágyba fektettem. Feje égett, testét a láz rázta. — Ápoltam őt. — Estve még rosszabbul lett. — Enni akarta mneki adni. — Egyél Emelej, ez javadra lesz. Ó a fejét rázta — Nem — nincs ma kedvem ebédelni!

Készítettem neki theat. az öreg asszony-nyal, — nem használt.

Nos, gondolom, nincs rendben a dolga! Harmadnap orvoshoz szaladtam; volt nekem egy Kosztopravov nevezetű orvos ösmérsőm. Egy uraságnál ösmertem meg, ahol kezel is. — Az orvos eljött, megnézte a beteget s csak annyit mondott: »A baj komoly; felesleges volt utánam jönni. — De ha tetszik, egy port rendelhetek!« A port nem adtam be a betegnek, mert azt gondoltam magamban, hogy az orvos ugy is csak formalitásból rendelte. — Eközben elérkezett az ötödik nap is, Emelej haldoklott. — Én az ablakban varrogattam, az öreg asszony pedig rakta a fát a tűzre. — Mi mindnyájan hallgattunk. — Én oly érzelmekekkel voltam eltelve, mintha a saját gyermekemet kellett volna a koporsóba fektetnem. — Már reggel óta kísérem figyelemmel, hogy Emelej folyton reám nézegett s valamit szeretne mondani nekem, de nincs hozzá bátorsága. — Oly busan nézett reám, s nem vette le rólam a tekintetét.

De mikor észrevette, hogy én reá nézek, hirtelen elfordította a szemét.

Asstafij Iwanovics...

Mi kell Emeljanuska?

Ha feltéve, ön kivitte volna a zsbivására az én kabátomat, mit adtak volna érte?

Azt bizony bajosan tudnám mngmondani, lehet adtak volna tán vagy 3 rubelt. De hova gondol, ki dobna ki egy olyan rongyért ennyit is?

Három rubel? Csak? Hiszen az egy posztókabát!

Három rubelre legalább is lehetne tartani az árát!

Adja el a kabátomat — mondá ő Hiszen ha meghalok, ugy se lesz rá többé szükségem! Adnak azért még valamit! jó lesz önnek!

A beteg elkezdett vonagolni. Elhallgattunk

Egy óra telt el. Tekintetünk találkozott. Ő lehunyta szemét.

Nem akar egy kis vizet inni Emelján?

— Legyen olyan...

Adtam neki vizet.

— Köszönöm Asstafij!

— Kell-e még valami Emeljanuska?

— Nem! De én...

— Tessék?

— A nadrágot... a melyet, ... én vettem el... akkor...

— Megbocsát érte Isten! Halj meg békeben! lélegzetem elakadt, könnyeim peregetek.

— Igy ültem elfordulva tőle egy pillanatig. Asstafij Iwanovics... valamit mondani akart... ajkai reszkettek... Egyszerre csak elvörösödött, néha felpillantott reám... majd elhalaványult... lélegzete meggyorsabult... aztán lehanyatlott a feje, egy utolsó lélegzett és... kiadta a lelkét.

Közgazdaság.

Kiállítás Komáromban. A Komárom városi ipartestület felbuzdulva az utóbbi években az ország számos vidékén rendezett ipar- és gazdasági kiállítások sikerén, a »Komárommezei gazdasági egyesület« és a »Tátavárosi ipartestület« közreműködésével, valamint Komárom vármegye és Komárom szab. kir. város törvényhatóságának támogatása mellett — egy »Komárom városi és megyei ipar- és gazdasági kiállítás« rendezését határozta el. És bár e kiállítás első sorban Komárom város és megye ipari és gazdasági haladását, fejlettségét kívánja is bemutatni, szívesen fogad a kiállít. bizotts. az ország bármely részéből is kisebbfajta gazdasági gépeket, a gazdaság, szőlőművelés, kertészet és kisipar könnyebb és czelszerűbb üzésére alkalmas eszközöket, szerszámokat és kézi erővel működő kisebb gépeket, s főleg oly gyári és kézműipari készítményeket, melyek Komáromban is vidékben nem állíthatnak elő. Nem zárja ki a bizotts. az iparossegédek és tanoncok munkalatait sem, s különös figyelmet fordít a női kézimunkára, háztartási czikkekre és a házi iparnak összes ágaira. Ép e végből a legnagyobb tisztelettel és bizalommal fordul a kiállít. bizotts. Komárom város és megye t. iparosaihoz, mezőgazdáihoz, valamint mindazokhoz, kik női kézimunkával, háztartási czikke előállításával, avagy házi iparral foglalkoznak, hogy e kiállításon résztvegyenek, s kiállított terményeik, ügyes, izléses és gyakorlati munkalataik által a magyar ipar és mezőgazdaság haladását is tanúsítsák, e kiállítás sikerét előmozdítsák, biztosítsák.

Nemzetközi kiállítás Budapestten. Zichy Jenő gr. emlékiratot terjesztett be Szapáry Gyula gr miniszterelnökhöz, melyben a milleniumi ünnepek alkalmával nemzetközi kiállítás rendezésére nézve tesz javaslatot. Az emlékirat szerint a magyar nemzet ezredéves fönállásának ünnepe oly kiváló fontosságú nemzeti és politikai momentum, mely nemcsak a bel-hanem a külföldön is általában felkelti a közérdeklődést. A millenium és az ezzel kapcsolatos ünnepek Magyarországot egy időre Európa központjává fogják tenni, A millenium ünnepségeinek lánczolatatos sorozatában azonban kell egy összekötő kapocsnak, egy központnak lenni és ez a központ alig volna szerencsésebben megválasztható, más, mint egy világkiállítás által. Az emlékirat szerint nem is lehet kérdés, vagy vita tárgya az a szempont: lehetséges, vagy kívánatos-e a millenium alkalmával Budapestben egy világkiállítás rendezése, mert ez a kérdés oly tisztán és világosan nyomul előtérbe, hogy csakugyan nem szorul semmiféle részletes interpretációra. Az emlékirat ezután hosszasan foglalkozik a kiállítás lehetőségével és kívánatosságával. Végezetül a kiállítás kész tervét s szükséges tőkét a kormány rendelkezésére bocsátó pénzeszközöket ismerteti melyben oly szakferfiak vannak kiknek az eddigi világkiállítások rendezésében is jelentékeny része volt s a kiknek gyakorlati tapasztalata és rutinja immár erkölcsi biztosíték arra nézve, hogy a Budapestre tervezett 1895-ik évi nemzetközi kiállítás sikere, elkölési, anyag

KIS HIRDETÉSEK.

E rovatban minden szó egyszeri beigtatása 2 kr., compact betűkkel 4 kr. A czimmal ellátott hirdetés után még 30 kr. bélyegilleték is fizetendő.

Érmelléki bor. Kitűnő — 1885-iki — érmelléki bor 100 li- tertől feljebb eladó.	A megtaláló szivesked- jék a »Debreczen- kiadóhivatalába bead- ni, hol illő jutalomban részesül.	főiskolai tanuló. Aján- latokat a kiadó-hiva- talba kér intézni.	Ajánlatok a kiadóhi- vatalba intézendők.	áron alól megvenni. Czimmem megtudható a a kiadóhivatalban.	tők lapunk kiadóhiva- tálában.
Elveszett egy 250 forinttal ter- helt penzestárcza. —	Nevelői állást keres — szerény föl- tétélek mellett — egy	Pénzt keresek olcsó kamat- ra. Körülbelül 120—150 frtra van szükségem.	Ki lenne hajlandó Petőfi Sándor összes költeményeinek disz- kiadását tőlem bolti	Nyomatványok. Végrehatók számára készült nyomtatványok jutányos áron kapha-	Kósa Barna költeményei kaphatók és vidékre is megren- delhetők a »Debrecen- szerkesztőségében.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujjonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czegléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.
Elvállal

TEMETÉSEK RENDEZÉSÉT

a legegyszerűbbtől a legmagasabb igényeket kielégítőig, a legnagyobb csinna
kiállítva, helyben mint vidéken.

HULLASZÁLLÍTÁST

szabadalmazott légmentes érczkoporsókban, minden irányban eszközöl, vasuton
arszabály szerint.

Halottas kocsijai

a legmagasabb igényeknek megfelelően

Mindennemű ércz- és művirág-koszorúk

felírással vagy a nélkül, a mai kor kívánalmához mért olcsó árért.

A midőn új vállalatomat a nagyérdemű közönség pártoló figyelmébe aján-
lom: ígérem, hogy számos éven keresztül szerzett tapasztalatomat a gyászoló felek
irányában, szigorú pontosság és figyelem által fogom érvényesíteni.

Debreczen, 1890. november hó.

Kiváló tisztelettel:

DANKÓ MIHÁLY,
temetkezési intézet-tulajdonos.

Hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék mint eső-
bírság 10889/1890. és 13700/1890. p. sz. a.
kelt végzése folytán, a vagyonbukott **Rosenzweig**
Mór esődtömegéhez leltározott szoba és konyha
felszerelési tárgyakból álló ingóságok 1891. évi
február 16-ik napján delelőtt 11 órakor B.-Sarandon
Rosenzweig Mór házánál tartandó árverésen
készpénz fizetés mellett elfognak adatni, míhez
a venni szándékozókát ezennel meghívom.

Debreczen 1891. február 7-én.

Szinay Gyula, tömeggondnok.

131

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott
általános magyar malom-gyűlésen megállapított
s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási
fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó
egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagy és aprószemű	100 kiló	16.-
B. Szinte » közepszerű		15.-
0. Királyliszt		15.-
1. Lángliszt		14.80
2. Montliszt		14.60
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű		14.20
4. » 2-od »		13.80
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű		13.20
6. Szinte » 2-od »		12.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű		12.-
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű		11.40
8 1/2 Barna » 1-ső »		10.40
8 3/4 Szinte kenyérliszt 2-od »	á 70 kg.	9.-
9. Lábliszt	» 70 »	7.60
10. Veres liszt	» 50 »	—
11. Finom korpa zsákkal	» 50 »	4.60
12. Durva korpa zsákkal	» 50 »	4.40

A finom és durva korpa árából eddig enge-
délyezett 5%-től engedmény a fennmilitett
egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debreczen, 1890. jan. 26.

H I R D E T É S E K

a „DEBRECZEN“ részére **jutányos áron**
fölvétetnek a kiadóhivatalban.

A hirdetések vagy Szinay Gyulához (csapó-utca, 383. sz.), vagy
egyenesen a kiadóhivatalba [nagy-uj-utca, 1702. sz.] küldendők